

Srpski novinar svedoči o upletenosti Srbije u ratne zločine: Jedinice iz Srbije učestvovala u masakru u Vukovaru

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dan 110

Jovan Dulović, srpski novinar koji je nekada pisao za Miloševiću odanu Politiku Ekspres, svedočio je danas o učešću srpske policije, Jugoslavenske Narodne Armije i srpskih paravojnih jedinica u masakrima u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Dulović, koji je imao mogućnost da svedoči pod zaštitom, što bi značilo da javnosti ne bi bio poznat njegov identitet, zatražio je od suda da mu se dozvoli da jedan deo njegove izjave bude javan, uprkos pretnjama kojim je izložen. Sud je ovaj njegov zahtev odobrio. Međutim, situacija se preko noći promenila, i sud se povukao iza zatvorenih vrata na početku drugog dana svedočenja. Javno je bilo rečeno samo da su se 'uslovi promenili, i (da će) Sud da sasluša drugi deo izjave u privatnoj sesiji.' Tužilac Najs je na početku ovog dela suđenja najavio da su svedoci koji se pojavljuju u delu suđenja koji se odnosi na Hrvatsku i na Bosnu i Hercegovinu mahom drugačijeg profila od onih koji su svedočili u vezi Kosova, i da su zbog toga oni izloženi većoj opasnosti. Najs je prokomentarisao da je bivša Jugoslavija 'opasna zona.'

Zahvaljujući svojim bliskim kontaktima sa srpskom policijom i JNA, Dulović je imao pristup sukobima i izvorima koji drugima nisu bili dostupni. U Vukovaru je imao slobodan pristup komandnom centru JNA, koji je bio u kući u Novoj Ulici broj 81. Tamo je jednom čuo Vojislava Šešelja kako govori o posrbljivanju JNA i o etničkom čišćenju Vukovara: ' Mi smo svi jedna armija. Ovaj rat je veliki ispit za sve Srbe. Oni koji polože ovaj ispit će da pobede. Dezerteri će da budu kažnjeni. Ni jedan ustaša ne sme da izađe živ iz Vukovara. Mi smo prihvatili koncept savezne vojske da ne bi bilo pravnog opravdanja za stranu vojnu intervenciju. Armija se bori protiv pobunjenika Hrvata. Armija je pokazala da ume da očisti svoje redove. Mi smo ujedinjena komanda vojnih stručnjaka koji znaju šta rade.'

Dulović je bio u Vukovaru 20. novembra 1991, kada je nekoliko stotina ljudi izvedeno iz bolnice i pogubljeno. Gledao je vojnike i paravojnike kada su sprovodili ljude iz bolnice u kamione JNA. Iako sam nije viideo pogubljenja, o tome su mu pričala dvojica pripadnika paravojnih jedinica koji su u tome učestvovali. Njihove priče su potvrdili oficiri JNA i TO. Dulović je spavao u kući koja se nalazila preko puta komandnog centra; tamo je u jutro posle pokolja slušao crvenobradog Šešeljevca koji je uz kafu i šljivovicu pričao domaćinima, kojih je bilo ukupno šestoro, kako je od pet sati prethodnog popodneva do jedan ujutro ubijao Hrvate iz vukovarske bolnice. Ispričao im je, između ostalog, da su žrtve plakale i molile za milost, i da su govorili da nisu ni na koga pucali.

Izjavu crvenobradog Šešeljevca je u privatnom razgovoru sa Dulovićem potvrdila novosađanka Dragica, koja mu je rekla da je i ona pucala i ubijala ljude. Ali, ona je zamerila Šešeljevcu koji je o tome javno govorio. Dragica je Duloviću rekla da je buldožer zatrpao leševe. Dulović je kasnije video gomilu vojnih uniformi pred komandnim centrom. Nogavice na pantalonama su bile krvave do kolena. Kapetan JNA Miroslav Radić i kapetan TO Stanko Vujanović su se neovisno jedan o drugom žalili Duloviću da su morali da upotrebe pijane Šešeljevce 'koji brbljaju' za ovaj posao, jer nisu imali dovoljno redovnih vojnika.

Posle Vukovara, Duloviću je u ruke došao urgentni telegram u kojem je poručnik Milan Jeremija preneo žalbu Ministra Odbrane Srbije komandantu Prve Vojne oblasti. Ministar se žalio da pripadnicima paravojnih jedinica nije stalo do borbe sa neprijateljem, nego da im je jedini cilj da 'pljačkaju imovinu i da se sadistički uživljavaju nad civilima hrvatske nacionalnosti.' Naveo je primer sela Lovac u kome je 17 zarobljenih civila poginulo kada su ih prisilili da uđu u minsko polje i očiste ga. Takođe se žalio i zbog namernog širenja dezinformacija, uveličavanja broja pripadnika neprijateljskih snaga, i širenja laži o snajperima i iskopanim očima Srba. Kopija telegrama je uneta među dokazni materijal u procesu protiv Slobodana Miloševića.

Ministar je u telegramu predložio da se razoružaju paravojne jedinice i naglasio da Srbija treba da učestvuje u borbama. Dulović je prokomentarisao da nije nikada video znak da je neko pokušao da sprovede mere koje je Ministar predložio.

U februaru 2000, Dulović je bio pozvan da svedoči pred vojnim sudom u Beogradu o događajima u vukovarskoj bolnici. Optuženi su bili 'nepoznati počinioci', iz čega je Dulović zaključio da 'država i JNA stoje iza njih i da ne žele da ih identifikuju ili optuže.' Svedok je naveo da je samo jedan čovek izveden pred sud u ovom slučaju, iako su vlastima poznata imena ostalih.

Dulović je opisao da je atmosfera u Srbiji bila takva da se 'gotovo niko nije odazvao pozivu; mobilizaciju je skoro propala.' Zbog toga su vlasti morale da se oslone na dobrovoljce i paravojne jedinice. Ali, oni nisu jedini odgovorni za masakre. U slučaju vukovarske bolnice, vojnici JNA su ukrcavali ljude na kamione JNA i prevozili ih do stratišta. Krvave uniforme su bile bačene ispred komandnog centra. Oficiri JNA su znali za

masakr, a nisu pokrenuli disciplinske postupke protiv počinitelaca, zanemarujući svoje obaveze po Ženevskoj konvenciji i Statutu Međunarodnog suda.

Dulovićovo svedočanstvo o Vukovaru je značajno i zbog toga što direktno povezuje Srbiju sa vojnim dejstvima protiv hrvatskih civila u Hrvatskoj, što Milošević uporno pobija jer to stavlja njega, kao nekadašnjeg predsednika Srbije, u vezu sa ratnim zločinima i zločinima protiv čovečnosti. Dulović je rekao i da su lokalne jedinice TO bile pod komandom srpske službe bezbednosti. Telegram u kome su navedene zamerke ministra odbrane Srbije je takođe važan detalj, jer ukazuje na umešanost Srbije u rat i na to da je Srbija mogla da kontroliše paravojne jedinice, čiji su pripadnici bili većinom iz Srbije.

Neki ljudi u Srbiji su se sigurno zabrinuli zbog Dulovićevih reči. Njegova izjava, najeksplozivnija od svih koje su se čule u prvih osam meseci suđenja, je važna, jer je on Srbin koji je imao pristup poverljivim informacijama pa će njegove reči možda da odjeknu ne samo među beogradkim kriminalcima, nego i među običnim građanima, Srbima, Hrvatima i Bosancima. Dodatan značaj njegove izjave leži i u njenom doprinosu istini i intrpretaciji istorije. Uprkos pretnjama koje su prisilile svedoka i sud da se povuku u privatnu sesiju, i ono što se do tada čulo u sudnici zaslužuje široku publikaciju. [Sledi još jedan izveštaj o Dulovićevoj izjavi vezanoj za početak rata u Bosni i Hercegovini.]

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/srpski-novinar-svedoci-o-upletenosti-srbije-u>